

نگاه

به بهانه روز جهانی بیماری MS

سازمان های مردم نهاد و مسئولان
 قدم پیش بگذارند

|محمدطاهری - داروساز |

۱- زن جوانی در بیسن بیماران با دقت به اطراف می نگرست، پس از مکشی طولانی آرام آرام به سمت جایگاه دکتر داروساز و مسئول داروخانه آمد، نگران این بود کسی صحبت هایش را بشنود. در سرپرک ویزیت پزشک داروی Diphosel را نشانم داد و گفت: «آیا می تواند این دارو را از من بدون طی کردن پروسه نسخه پیچی و ثبت مشخصات بیمار در سیستم اطلاعات داروخانه دریافت کند؟»

برایم تعجب آمیز بود. گفتم: «آیا قیمت این دارو را می دانی؟» گفت: «بله»

گفتم: «هی دانی که بیمه ها تقریبا صددرصد هزینه داروی تو را پوشش می دهند؟ و اگر به صورت آزاد بخواهی دریافت کنی باید بیش از یک میلیون تومان بپردازی؟» گفت: «مشکلی نیست.»

کنجکاویم بیشتر شد، سعی کردم به او اطمینان دهم که با دانستن موضوع بیشتر می توانم به او کمک کنم و بعد از اعتماد و رفع نگرانی اش به من گفت: «بیماری ام MS است ولی دوست ندارم کسی بفهمد، چون در صورت استفاده از دفترچه درمانی ام می ترسم کارفرما و محل کارم به بیماری و شرایط من پی ببرند و کارم را از دست بدهم.»

۲- مرد جوان بعد از پرداخت هزینه دارویش موقع تحویل داروی Rebif به من گفت: «آیا می تواند خواهشی داشته باشد؟» گفتم: «بله، حتما.»

گفت: «آیا ممکن است داروی من در یخچال داروخانه امانت نگهداری شود و او برای هر بار استفاده از دارویش به این جا بیاید. با تعجب پرسیدم این امکان برای مان نیست، اما چرا چنین خواهسته ای داری؟» گفت: «چون خانواده، دوستان و همکارانم هیچ کدام هنوز از بیماری MS من خبر ندارند و از واکنش شان نسبت به این موضوع می ترسم.»

چند روز پیش (۳۰ می ۲۰۱۹) روز جهانی بیماری MS بود و سازمان های بین المللی در حوزه سلامت باارایه برنامه های مختلف با شعار «همه با کمک یکدیگر MS را شکست دهیم» سعی کردند توجه عموم را به این بیماری ناشناخته جلب کرده و با آگاهی بخشی برای کمک به سلامت بیماران درگیر MSو بهبودی آنها حرکت کنند به تجربه شخصی خود در مواجهه با بیماران روزافزون MS معتقدم یکی از معضلات درگیر کننده آنها، ترس از نگاه و برخورد آشنایان، کارفرما و همکاران شان با آنها بعد از پی بردن به بیماری شان است. بیماران MS مشکلات پیدا و پنهان بسیاری دارند؛ از کمبود بعضی از برندهای دارویی مصرفی آنها تا هزینه های درمانی تشخیصی و مشکلات روحی روانی حاصل از مواجهه با این بیماری، اما در عین حال مشکلات پنهانی هم وجود دارد که شاید در نگاه نخست سطحی بوده و آنچنان قابل اعتنا نباشد، اما در صورت نداشتن تدبیر و فرهنگ سازی برای رفع آنها می تواند عمیقاً در بیمار تأثیر فراوانی داشته باشد و اضطراب همراهش، او را سایه به سایه دنبال کرده و حتی اقدامات حمایتی و درمانی را نیز تحت الشعاع قرار دهد

MS بیماری ناتوان کننده ای نیست اگر همه ما دست در دست هم دهیم و برای حل مشکلات و بیماران چاره اندیشی کنیم. و در این جاز سازمان های مردم نهاد، مسئولان حوزه های مختلف از سلامت، کار، رفاه اجتماعی و دست اندران فرهنگی دعوت می کنم برای حل بعضی از معضلات پنهان این بیماران قدم پیش گذاشته و با هم اندیشی و تصمیمات عملی و تلاش در جهت فرهنگ سازی مردمی باشیم بر این دردهای پنهان.

بسیاری از داروهای مورد استفاده بدون نسخه از جمله داروی ضد سرقه، سرماخوردگی، آنفلوآنزا و زکام باعث گیجی ناخواسته می شوند که ممکن است رانندگی را با مشکل روبه رو کند.

گفت و گوی «شهر وند» با دو برادر هنرمند که با سازهای عجیب و غریب شان، پایتخت نشینان را به آشتی با محیط زیست دعوت می کنند

«جار و لون» نوازهای خیابان و لیعصر

عکس: شهر وند

زود جهت دوربین گوشی های همراه عابران به سمت برادران دوستدار محیط زیست تنظیم می شود. صدای دلنشین ویلن از سرعت خودروهای خیابان کاسته تا خودرونشینان هم فرصت لذت از آن را به چنگ آورند. دقایقی بعد موسیقی به آرامی تمام می شود و او بار صدای تشویق عابران به گوش می رسد. ایمان یسان هنرمندان روی استیج تعظیم می کند. سینا هم کمی جلومی آید و به نشانه تشکر و احترام خم می شود و به عکس های بزرگ و کوچکی از پاکبان های شهر و طبیعت فراموش شده تهران که در اطراف بساط شان خودنمایی می کنند، اشاره می کند.

عواید موسیقی نوازی

ایمان از روزهایی می گوید که هیچ عاملسی از گرمای طاقت فرسای تابستان گرفته تا سرمای استخوان سوز زمستان مانع نوازندگی شان برای سرزندگی طبیعت نشده است: «موسیقی زبان همه انسان هاست. ما می نوازیم تا هم دیگران لذت ببرند و هم توجه شان را به طبیعت از نفس افتاده تهران جلب کنیم. طبیعتی که روز به روز از عرض و طولش کم می شود و به جایش برج و باروهای فلزی و سازه های شیشه ای بالا می رود. خیلی از مردم که موسیقی ما را گوش می دهند، می پرسند چرا در دوره و زمانه ای که هر کس از کوچکترین تخصصش دنبال کسب درآمد است، شما از فرصت تان استفاده نمی کنید؟ راستش این سوال را آن اوایل یعنی دو سال پیش زیاد از خودمان می پرسیدیم، اما خب پاسخی جز عشق به طبیعت و سبزینگی پیدا نمی کردیم. برای همین مبالغی را که شهروندان بابت موسیقی نوازی ما هده به می دهند هم به پاکبان های نیازمند شناسایی شده و مراکز آموزشی با موضوع کودکان کار و محیط زیست تقدیم می کنیم. مثلاً در منطقه ۲۰ تهران پاکبان هایی را می شناسیم که روزگار و معاش شان را به سختی می گذرانند، اما کارشان را عاشقانه دوست دارند. این پاکبان ها روابط دوستانه و صمیمانه ای با کودکان کار سر چهارراه ای محدود فعالیت خود برقرار کرده اند. ناهارشان

آغاز به کار

«اورژانس اجتماعی مدارسی» از مهر

مدیر کل امور تربیتی و مشاوره وزارت آموزش و پرورش درباره استقرار «اورژانس اجتماعی» و آرایه خدمات فوریت های اجتماعی در مدارس می گوید که این طرح شبیه به همان اورژانس اجتماعی است؛ اما ویژه و اختصاصی آموزش و پرورش است: «بخشنامه مربوط را صادر کردیم و از مهرماه اجرا می شود.»

به گزارش «پسنا»، مسعود شکوهی در این باره گفت: «باتوجه به منفک شدن اداره امور آسیب های اجتماعی از معاونت تربیت بدنی و پیوستن آن به معاونت پرورشی و فرهنگی، درباره طرح نماد (نظام مراقبت اجتماعی دانش آموزان) که از جمله مهمترین برنامه های آموزش و پرورش در حوزه آسیب های اجتماعی است، در حال حاضر ۶۵۷۸ مدرسه تحت پوشش طرح نماد قرار دارند.»

از هنر جوها برای خودشان از این طریق کسب و کاری راه انداخته اند و بعضی هاشان هم نمایشگاه ها و گالری کوچک محلی برپا می کنند. واقعیت این است که فرهنگ باز یافت پسماند هم می تواند به نگهداشت طبیعت کمک کند و هم در قد و قواره یک صنعت جدید بر چرخه اقتصاد خانواده ها و جامعه تأثیر بگذارد. ما عنوان این جلسات آموزشی مان را گذاشته ایم دور همی های بازیافتی. صحبت های ایمان به این جا که می رسد به انتظار تعدادی از عابران برای شنیدن موسیقی با نواختن یک ملودی شاد پاسخ مثبت می دهد. با شاد شدن موسیقی هر لحظه به تعداد عابران میخکوب شده، افزوده می شود. صدای جرینگ جرینگ سکه هایی که به داخل جعبه فلزی این برادران سرازیر می شوند نیز بیشتر شنیده می شود. سینا، موقعیت استفاده می کند و برنهایی که مربوط به اطلاع رسانی پیرامون حفاظت از زمین و نریختن زباله است را بین عابران می چرخاند.

حمایت معنوی می خواهیم

همچنان آفتاب داغ است و بازار هنر نمایی برادران طبیعت دوست نیز رونق دارد. حالا سینا به سوال هایمان پاسخ می دهد تا ایمان اندک مجالی برای استراحت پیدا کند: «ایمان از کودکی به موسیقی علاقه داشت. آن سال ها با این که پدرمان را تازه از دست داده بودیم، مادرمان تلاش می کرد تا به آرزوهای کوچک و بزرگمان برسیم. برای همین ایمان را کلاس موسیقی ثبت نام کرد و برایش یک ویلن سفید خرید کمی که گذشت من هم به موسیقی علاقه مند شدم. اما ترجیح دادم کلاس نروم و از ایمان یاد بگیرم. اتفاقاً استاد مهربانی هم هست. کمی بعد هر دومان سراغ ورزش رفتیم؛ رشته های ژیمناستیک و آمادگی جسمانی. گاهی وسط موسیقی نوازی شروع به انجام حرکات اکروباتیک و ژانگولی می کنیم. البته تخصص و قدرت بدنی ایمان با این که اندامی به ظاهر لاغر و نحیف دارد، بیشتر است. مثلاً موهایش را به طنابی متصل می کند که آن سر طناب به سپر خودرویی گره خورده و بعد خودرو را اجابه جامی کند. یا می تواند با موهایش از میله ای برعکس آویزان شود و ساز بزند.» سینا می خندد و ادامه می دهد: «خلاصه استعداد زیاد داریم، ولی حامی نداریم. هیچ سازمان و ارگانی پشتیبان مان نیست. نه این که دنبال پول باشیم برای خودمان. نه. منظورم بیشتر حمایت معنوی است. مثلاً شرایط را برای اجراها و برنامه های متنوع ما فراهم کنند.»

رگ خواب مردم و دغدغه محیط زیست

«ساناز ابراهیمی» یکی از عابرانی است که اغلب اوقات صدای ساز ایمان و سینا را در محدوده خیابان ولی عصر (عج) می شنود. او می گوید: «به نظرم کار جالبی است. حداقل بر من تأثیر گذاشته اند. چند وقتی است که تصمیم گرفتم در دفع زباله های منزلم بیشتر دقت کنم. چند تایی هم گلدان خریده ام و کنار رایانه ام در محل کارم گذاشتم. توجه به طبیعت باعث می شود هم روحیه نشاط در افراد شکل بگیرد، هم دغدغه طبیعت داشته باشیم.» همچنین «شایان جعفری» که نخستین بار است صدای ساز برادران حامی طبیعت را می شنود در این باره می گوید: «یک دست صداندار. د. باید همه به اجماع برسند که زباله ها می توانند از جمله منابع درآمدزا و از سویی عامل نابودی محیط زیست به شمار آیند. این که دو جوان بیایند و موسیقی بنوازند تأثیر دارد، امانه آن طور که انقلابی در فرهنگ پس ماند ایجاد کند و سلامتی برای طبیعت به بار آورد. از همه مهم تر این است که مسئولان مربوطه پای کار باشند. از پشت هیچ میز مدیریتی نمی توان فرهنگی را نهادینه کرد.» «روح الله امینی» زاننده تاکسی خطی که در روز چند مرتبه گذرش به میدان هفت حوض می افتد: «کارشان واقعا عالی است. این طور خلایق ها نیاز به حامی دارد. باورتان نمی شود، ولی گاهی که مسافر دارم با شنیدن صدای ویلن این پسر جوان از من تقاضا می کنند کمی آهسته تر بروم تا فرصت بیشتری پیدا کنند برای لذت بردن. حالا که رگ خواب مردم را پیدا کرده اند باید مسئولی بیاید و کمک شان کند. این طوری شاید هزینه های مازادی هم هدر نرود.»

«خیلی از وسایلی که ما به عنوان زباله

دور می اندازیم، واقعا زباله نیستند و

می شود با تغییر و ترکیبی ساده و خلاقانه

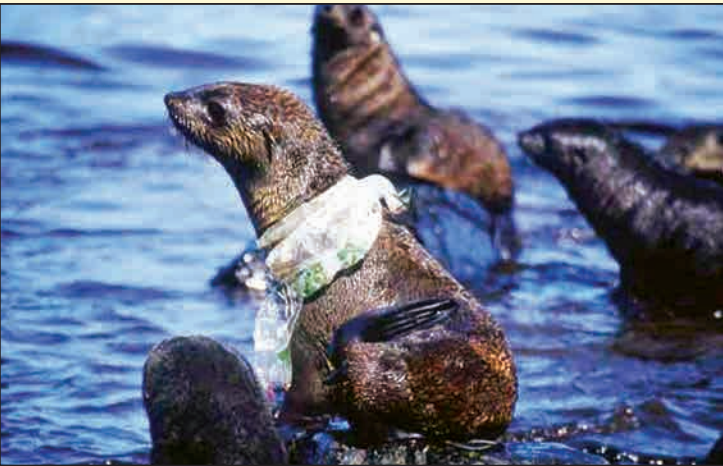
دوباره از آنها استفاده کرد. در بوستان

قیطریه دوستان دانشجویی پیدا کرده ایم که با همراهی آنها ساخت بهترین ها از دور ریختنی ها را به علاقه مندان رایگان آموزش می دهیم»

را با هم تقسیم می کنند و میان صحبت هایشان نکاتی مرتبط با چگونگی کاشت گل و گیاه و جمع آوری زباله های بوستان هارد و بدل می کنند. به واسطه همین اتفاقات ساده، کودکان کار محله دیلمان شهر ری که تعدادشان به ۲۵ نفر می رسد، نخستین گروه حمایت از محیط زیست را تشکیل داده اند تا به قول خودشان به عمو پاکبان های محل کمک کنند»

دور همی های باز بافتی در بوستان قیطریه

این هنرمند دوستدار محیط زیست که ساز ویلن دسته جاری اش را «جار و لون» صدایم زند، مهارت خاصی در ترکیب قطعات فلزی، پلاستیکی و ساخت آلات موسیقی با خنزر پنز های دور ریختنی دارد: «خیلی از وسایلی که ما به عنوان زباله دور می اندازیم، واقعا زباله نیستند و می شود با تغییر و ترکیبی ساده و خلاقانه دوباره از آنها استفاده کرد. در بوستان قیطریه دوستان دانشجویی پیدا کرده ایم که با همراهی آنها ساخت بهترین ها از دور ریختنی ها را به علاقه مندان رایگان آموزش می دهیم. مثلاً دستبند، گلدان های شیشه ای فانتزی، عروسک و ... می سازیم که اتفاقا خیلی هم مورد استقبال قرار گرفته است. بعضی

زباله های پلاستیکی قاتل پستانداران دریایی

سپهر سلیمی | پلاستیک سالانه جان صدهزار پستاندار دریایی را می گیرد. تخمین زده می شود ۴۰ هزار تن از ۸ میلیون تن پلاستیکی که سالانه وارد دریاها می شود، به تجهیزات و تورهای ماهیگیری تعلق دارد.

در یک مطالعه انجام شده مشخص شده است که ۴۰ درصد از پستانداران دریایی از زباله های پلاستیکی در دریا آسیب دیده اند و ۵۶ درصد انواع نژادهای دلفین و نهنگ زباله های پلاستیکی را به اشتباه به جای غذا خورده اند. اخیراً در ساحل فرانسه لاشه یک نهنگ پیدا شده که در اثر خوردن ۸۰۰ کیلو پلاستیک مرده بود.